

พระราชบัญญัติ
รถยนต์ทหาร พุทธศักราช ๒๕๗๖

พระราชบัญญัติ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัส
เหนือเกล้าฯ สั่งว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรจะมีข้อบังคับสำหรับรถยนต์ที่ใช้ในการป้องกัน
ราชอาณาจักร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา-
ผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติรถยนต์ทหาร พุทธศักราช ๒๕๗๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้สืบไป กฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ซึ่งเกี่ยวแก่

พระราชบัญญัติรถยนต์ ท่านมิให้ใช้บังคับแก่รถยนต์ทหาร

มาตรา ๔ "รถยนต์ทหาร" หมายความว่า รถที่เดินด้วยกำลังเครื่องจักรกล (เว้นแต่ที่เดินบนราง) และ
รถพ่วงซึ่งเป็นของกระทรวงกลาโหม หรือของบุคคลอื่นซึ่งมอบให้ใช้รถนั้นประจำในราชการทหาร

"ใบอนุญาตพิเศษ" หมายความว่า ใบอนุญาตให้ขับรถยนต์ทหาร

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

มาตรา ๕ รถยนต์ทหารนั้น ท่านให้ยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี และค่าธรรมเนียมใด ๆ อันให้มีเครื่องหมาย
พิเศษและเลขกำกับติดที่รถ ให้เห็นชัดตามที่รัฐมนตรีจะได้กำหนดไว้

มาตรา ๖ รถยนต์ทหารนั้น เมื่อได้ทำการตรวจทางเทคนิค ตามที่รัฐมนตรีสั่งและรัฐมนตรีเห็นเป็นที่
พอใจว่า จะไม่เป็นภัยอันตรายต่อความปลอดภัยของประชาชนแล้วจึงให้ใช้ได้

มาตรา ๗ ใบอนุญาตพิเศษนั้น จะออกให้แก่บุคคลที่ประจำรับราชการสังกัดอยู่ในทหารซึ่งขับรถยนต์
ทหาร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจตั้งเจ้าพนักงานออกใบอนุญาตพิเศษ และกำหนดเงื่อนไขในการออก
ใบอนุญาตนั้น

ใบอนุญาตพิเศษนี้ เจ้าหน้าที่ทหารผู้มีอำนาจจะถอนคืนเสียเมื่อใดก็ได้

(ความในมาตรา ๗ เดิมนี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดย มาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ.รถยนต์
ทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๐๗)

มาตรา ๘ บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตพิเศษให้ขับรถยนต์ทหารอยู่แล้วนั้น ท่านว่าจะรับใบอนุญาตขับ
รถยนต์ที่มีใช้รถยนต์ทหารตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๕๗๓ ในขณะที่เวลานั้นอีกก็ได้
หากว่าตนได้ปฏิบัติตามกฏหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวแก่พระราชบัญญัติรถยนต์
แล้วไว้แต่ไม่ต้องการสอบความรู้

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี อำนาจตั้งเจ้าพนักงาน กับเพื่อการนั้นให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมา ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖ เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

(๕๐ รจ.๗๙๓ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๔๗๖)

พระราชบัญญัติ
รณนัตทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๐๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ.๒๕๐๗
เป็นปีที่ ๑๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรณนัตทหาร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่าง
รัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติเรียกว่า "พระราชบัญญัติรณนัตทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๐๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

"มาตรา ๗ ใบนุญาตพิเศษนั้น จะออกให้แก่บุคคลซึ่งปฏิบัติราชการทหารหรือเจ้าหน้าที่ชาว
ต่างประเทศ ซึ่งช่วยเหลือราชการทหารเพื่อช้รณนัตทหาร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจตั้งเจ้าพนักงานผู้มี
อำนาจ

ออกใบนุญาตพิเศษ และกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการออกใบนุญาตนั้น

ใบนุญาตพิเศษนี้ ให้ใช้ได้เฉพาะเวลาที่ผู้รับใบนุญาตปฏิบัติราชการทหารหรือช่วยเหลือราชการ
ทหารและอนุญาตให้ช้ได้แต่เฉพาะรณนัตทหารเท่านั้น

ใบนุญาตพิเศษนี้ เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออกใบนุญาตจะถอนคืนเสียเมื่อใดก็ได้"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงชื่อ) จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

(๘๑ ร.จ. ตอนที่ ๗ (แผนกราชกิจจาฯ) ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗)